

Školní časopis

FÉNIX

Reportáže, události, rozhovory, recenze

TÉMA

KAM DÁL - FAKULTA
SOCIÁLNÍCH STUDIÍ

KUKÁTKO

SUŠENKOVÝ SVĚT

INSPIREVIEW

O ZDRAVÉ STRAVĚ S
KAROLÍNOU FOUROVOU

TIPY NA ČTENÍ

NEOBYČEJNÝ PŘÍBĚH O
VČELÁCH A LIDECH

RECENZE

DALŠÍ PITOMÝ VÁNOČNÍ
FILM... NEBO NE?

JE TO PRAVDA? HÁDEJTE...

TAJEMNÉ STOPY VE
SNĚHU

FAKULTA SOCIÁLNÍCH STUDIÍ MASARYKOVY UNIVERZITY JE JEDEN OBROVSKÝ SVĚT SÁM V SOBĚ

Už se vám blíží maturita a vy stále nevíte, kam se přihlásit? Proto jsme moc rádi, že Vás můžeme přivítat u naší nové rubriky, kde vás budeme seznamovat srovnávacími fakultami brněnských vysokých škol.

Pro toto číslo jsme se vydali na Fakultu sociálních studií Masarykovy univerzity, kde jsme absolvovali prohlídku celé budovy, a to snadanými studenty Karolínou Strážnickou, která studuje sociologii, a Matějem Nohejlem, který studuje politologii a sociologii.

Naše výprava začala v knihovně, která dříve sloužila jako technické laboratoře a dílny. Dnes však nabízí hlavně místo klidu a samostudia. Kromě knížek tu najdete také české a světové časopisy, které se obměňují každý rok. Několik kroků odtud se nachází srdce fakulty, atrium, jež slouží jako kulturní centrum i místo setkávání s přáteli. Pokud rádi diskutujete na různá společenská témata, zkuste se zastavit, odborné i studentské debaty se tu konají pravidelně.

Fakulta poskytuje zázemí také MUNI TV a Radiu R, což se může hodit studentům žurnalistiky, kteří mají povinné plnění stáže. MUNI TV nabízí ve skvěle vybaveném studiu také zelené plátno a zapojit se můžou studenti z celé Masarykovy univerzity. Do Radia R jsou pak otevřené dveře i nám středoškolákům, pravidelně totiž pořádají konkurzy, kde můžete se svým nápadem na pořad zkusit štěstí. A je o co stát, jedná se o nejlépe vybavené cvičné médium v Evropě.

Určitě z fotek fakulty znáte i terasu, která se nachází v centru budovy. Na první pohled upoutá pozoruhodně vypadající socha, která symbolizuje Prométhea, jakožto stvořitele a učedníka člověka. Studenti sem ale nechodí jen za uměním, ale také na různé akce, jakou je třeba společné grilování, kterého se účastní i profesori a děkan.

„Maturanti by si mohli vybrat Fakultu sociálních studií Masarykovy univerzity právě z toho důvodu, že je to jeden obrovský svět sám v sobě a taky sám pro sebe. Má neuvěřitelné množství studijních programů, můžou si tady vybírat programy od environmentálních záležitostí, politologie, ... Je tady taky studium psychologie nebo taky, mně osobně blízké, studium žurnalistiky, protože já jsem bývalý novinář. Je to progresivní fakulta, je to dynamická fakulta a je to fakulta, na které je velmi živo.“ (Radim Sajbot, tiskový mluvčí MUNI)

A co vlastně můžete na FSS studovat? Vybrat si můžete hned ze tří hlavních větví: psychologie, sociologie a politologie. První z nich je velmi prestižní a oblíbený obor, kde se klade důraz zejména na výzkum a sociální práci. Sociologie práci s výzkumy ještě rozvádí a naučí vás navíc analýzu pomocí programů nebo statistiky. Do této skupiny přiřadíme také známé a nám blízké studium žurnalistiky, které díky stážím probíhá velmi prakticky. Z obrovské nabídky zmíníme ještě krátce spíše teoreticky zaměřenou politologii nebo čím dál oblíbenější mezinárodní vztahy.

Pokud se chcete podívat za hranice rodného města a někam vycestovat, je to velmi snadné. Fakulta intenzivně podporuje účast na programu Erasmus, zahraniční výjezdy narůzné stáže. Je to ostatně právě FSS, která pořádá nejvíce výjezdů na jednoho studenta ze všech fakult MUNI.

Pokud Vás studium jednoho ze zmíněných oborů láká, stačí podat přihlášku, uspět u maturity a udělat přijímačky. Na maturitu nás na GYBY připraví bez problémů, co nás ale zachrání u přijímací zkoušky? Abychom je nemuseli psát vůbec, spoléhat na samé jedničky nestačí, na první, druhé nebo třetí místo vkrajském kole SOČ už ale ano. Pokud to není Váš případ, studenti nám doporučili zakoupit si knihu se zkušebními testy ze studijních předpokladů i společenských věd a trénovat, jak jen vám čas dovoluje.

To je od nás z Fakulty sociálních studií vše. Moc děkujeme studentům, paní proděkance a panu tiskovému mluvčímu za úžasnou prohlídku a velmi přátelský přístup! Také doufáme, že jsme Vám aspoň trochu pomohli vybrat nebo výběr alespoň zúžit. Už teď se můžete těšit, jakou další si pro Vás připravíme v následujícím čísle Fénixe!

Sušenkový svět

Na Mečové 8 v jedné z nejstarších chráněných budov ze 13. století se nachází malá, ale útulná sušenkárna pod názvem Momenta. Pokud v centru Brna hledáte klidné místo dál od davů vánočních trhů, neváhejte do Momenty nakouknout.

Můžete si zde vybrat až z patnácti druhů originálních sušenek vyrobených dle belgických receptur. Cena odpovídá velikosti, větší sušenka za větší peníz. Zakoupené sušenky je možné sníst uvnitř prodejny, stejně tak si je ale můžete vzít s sebou v krásně zabaleném pytlíčku s visačkou sušenkárny.

Podnik nám svým názvem „Momenta“ dle jejich webových stránek přeje krásné chvíle. Vstoupit do prohrátého obchůdku a nechat se obklopit sladkou vůní je opravdu příjemný zážitek. To ale není nic oproti chuti samotných sušenek. Sama jsem si koupila několik různých druhů a nemůžu si je vynachválit. Od pomerančové sušenky přes pusinku až po sušenku s bílou čokoládou se všechny jen rozplývaly na jazyku.

Sušenkárna Momenta má pro hladové studenty a profesory s mlsnými jazyčky otevřeno od pondělí až do neděle, tak nečekejte a nakoukněte tam i vy.

“NE DIETA – TAJNÝM RECEPTEM PRO ZDRAVÍ JE PESTRÝ JÍDELNÍČEK.”

Před nedávnem se mi do ruky náhodou dostala novinka od Karolíny Fourové, "Výživná kniha o jídle". Po prolistování prvních několika stran si zcela získala mou pozornost a během chvilky jsem věděla, že její autorka velmi dobře rozumí problematice nahlížení na potraviny a správného nakládání s nimi.

Karolína totiž výživu a potraviny přímo studovala jako inženýrský obor. V současnosti se věnuje edukaci veřejnosti o vhodném stravování a vyvracení mýtů s ním spojených, neboť těch je kolem nás v dnešní době opravdu nespočet. V následujícím rozhovoru jsem jí položila několik otázek, nad nimiž jste si dost možná už někdy lámali hlavu i Vy.

Jaká byla Vaše motivace výživu a potraviny studovat přímo odborně?

Stejně jako mnoho jiných věcí, které mají neočekávaně dobrý konec, bylo i moje studium výživy náhoda. Na gymnáziu jsem se zaměřovala především na humanitní předměty a chtěla studovat žurnalistiku nebo scenáristiku.

Můj maturitní ročník však patřil mezi jedny z nejsilnějších a dostat se na vysněnou vysokou školu s humanitním zaměřením bylo velice těžké. Nakonec jsem si souhrou různých náhod podala přihlášku také na svůj obor a základy chemie a biologie se na přijímačky zkrátka naučila. Chemie mi v té době příliš nešla a kdybych věděla, že obor, který se jmenuje "Výživa a potraviny", je celý postavený na chemii a bez ní se už nikdy v profesním životě neobejdu, asi bych neměla odvahu studium opravdu začít.

Nicméně záhy jsem pochopila, že mi nezbude nic jiného, než se ji naučit, správně, pořádně a od základu a nakonec jsem si ji zamilovala. (úsměv)

Vzpomínáte si, jak vypadal váš přístup k jídlu na střední škole? Pokud ano, co byste vzkázala svému teen já?

Na střední škole jsem jídlu nerozuměla a z toho důvodu jsem ho ani nijak výrazně neřešila. Zároveň jsem kvůli touze být štíhlá zkoušela různé nesmyslné diety, kvůli kterým jsem se v době vývoje připravovala o důležité živiny. Nechtěla jsem jíst pečivo, protože jsem věřila, že se po něm tloustne, odmítala jsem jíst po šesté hodině, ačkoliv jsem chodila spát o půlnoci, a to už jsem šilhala hlady, vyhýbala jsem se některým druhům ovoce, protože jsem si přečetla, že obsahují příliš cukru.

Suma sumárum všechno špatně. Vyrůstala jsem v době, kdy titulům časopisů vévodila dokonale vyretušovaná Britney Spears ve spodním prádle, důraz se kladl na štíhlost a přestože to není tak dávno, neměli jsme na internetu možnost přecíst si o výživě a zdraví něco rozumného a pravdivého. Svému teen já bych kvůli výše zmíněným okolnostem nic nevzkázala, ale přála bych mu mít dnešní možnosti a mít v online a mediálním prostoru někoho jako jsem dnes já nebo moji kolegové, kteří šíří osvětu a vzdělávají veřejnost.

Když se bavíme o stravování mladých lidí, co osobně považujete za největšího potravinového „podvodníka“ – potravinu, která se tváří neškodně, přestože by se v našem jídelníčku měla vyskytovat spíše výjimečně?

Jako jeden příklad za všechny mě napadá kokosový olej. Ve většině "zdravých" receptů nahrazuje máslo nebo klasický olej, ale patří mezi nejméně vhodné tuky, které můžete do jídelníčku zařadit.

Obsahuje přibližně 90 % nasycených mastných kyselin, což jsou ty, které najdeme hlavně v živočišných tucích a měly by se v jídelníčku vyskytovat minimálně. Jsou-li v nadbytku, přispívají zvyšování hladiny cholesterolu a vzniku srdečně-cévních onemocnění. V jídelníčku by proto měl převažovat hlavně olej řepkový a například olivový, které mají složení mnohem vhodnější.

A je tu naopak nějaký strašák, který ve skutečnosti není tak hrozný, jak vypadá?

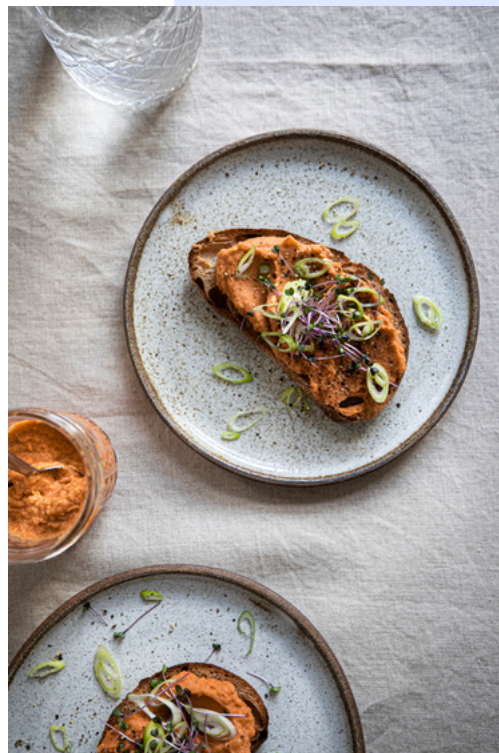
Rozhodně lepek, pečivo a bílá mouka. Lepek je bílkovina, která se vyskytuje v některých obilovinách a své jméno si nevysloužil proto, že by zalepoval střeva nebo jinou část našeho těla, ale proto, že lepí těsto, dělá ho pružné a tažné a můžeme díky němu vypracovat například dokonalé kynuté těsto. Lepek vadí pouze osobám s alergií nebo celiakií, což je onemocnění, které vzniká na základě genetické predispozice, ne tak, že by člověk jedl hodně pečiva.

Pečivo je běžnou součástí jídelníčku. Kvůli vyššímu obsahu vlákniny, která většině lidí v České republice v jídelníčku chybí, bychom měli dávat přednost hlavně pečivu celozrnnému a žitnému, ale neznamená to, že bílý rohlík je jedovatý a do zdravého jídelníčku nepatří. Bílá mouka obsahuje zkrátka méně některých vitaminů a minerálních látek a méně vlákniny, což jednoduše znamená, že po bílém rohlíku budete mít dříve hlad než po žitném chlebu. V rámci pestrého a dobře poskládaného jídelníčku si ho ale můžete tu a tam bez obav dát.

Jedním z pojmů, pod nímž si každý představíme něco jiného, je svačina. Jak by měla vypadat ideální svačina do školy, ať už na dopoledne, nebo na odpoledne?

Svačina by měla obsahovat všechny podstatné živiny, to znamená komplexní sacharidy, které organismus dlouho zpracovává a déle zasytí, tedy kupříkladu žitný nebo žitno-pšeničný chléb či celozrnné pečivo. Ke komplexním sacharidům je potřeba přidat také bílkoviny v podobě žervé a plátkového sýru, kvalitní šunky nebo vařeného vajíčka. Chybět by neměla zelenina nebo ovoce a doplnit svačinu může i kousek avokáda nebo pár oříšků, jako zdroj rostlinného tuku.

To znamená, že starý dobrý obložený chléb je jako svačina ideální. Pokud bychom si chtěli představit sladkou variantu, může to být nakrájené jablko nebo jiné ovoce s granolou či sypaným müsli, ke kterým ve škole přidáte bílý jogurt. Dobrou svačinou může být ale i domácí bábovka nebo bublanina, ke které přidáte bílý mléčný výrobek jako zdroj bílkovin, ať už to bude kefír, acidofilní mléko nebo jogurt.

V čem vidíte největší kámen úrazu typické školní jídelny (pokud tu nějaký je) a jak by se proti němu dalo bojovat?

Nemohu mluvit obecně za všechny školní jídelny, ale když si vzpomenu na své návštěvy školních stravovacích zařízení a když pročítám současné jídelníčky, jsou z mého pohledu největším problémem sladká a bezmasá jídla, která neobsahují dostatek bílkovin.

To znamená, že učitelé i děti budou mít po takovém obědě za chvíli hlad a po chvíli vás začne honit mlsná. Kupříkladu k obalovanému květáku by měla být místo brambor spíše bramborová kaše s mlékem a tvarohový dip, sušené kedlubny s mrkví a bramborem by mělo doplnit maso, vejce anebo nějaký rostlinný zdroj bílkovin, nudle s mákem by měl doprovodit tvrdý strouhaný tvaroh. Chápu, že změnit skladbu jídel

ve školní jídelně je těžké, ale můžete to snadno řešit i sami. Když v týdenním jídelníčku vidíte, že je k obědu jídlo chudé na bílkoviny, přibalte si do tašky neochucený kefir nebo acidofilní mléko a bílkoviny doplňte v průběhu odpoledne.

Co byste doporučila lidem, kteří ve stravování sklouzávají k rádoby „zdravému“ extremismu – tedy stravě typu salát, proteinový nápoj a zase salát?

Více se v tématu výživy vzdělávat a informace čerpat z kvalitních zdrojů. V knihkupectví místo do sekce s knihami o dietách zabrousit do sekce s odbornou a zdravotnickou literaturou a na sociálních sítích sledovat opravdové odborníky, které výživu nebo nutriční terapii vystudovali na vysoké škole.

Ačkoliv to vypadá, že jíst umí každý a proto se každý může k výživě vyjadřovat a radit to, co si na sobě sám vyzkoušel, není

o tak jednoduché. Výživa je úzce spojená se zdravím a ačkoliv zdravému člověku jedna krátkodobě nevyvážená dieta ublížit nemusí, z dlouhodobého hlediska může nesprávné stravování negativně a nevratně ovlivnit zdraví a kvalitu života. V průběhu dospívání je navíc pestrý jídelníček velmi důležitý. Můžete tak ovlivnit soustředění, to, jak dobře se vám bude učit na zkoušky a testy a jak dobře si budete informace pamatovat, ale například dostatek vápníku v jídelníčku vám pomáhá vytvořit základ pro zdravé kosti a zuby na mnoho dalších let.

Máte nějaký osvědčený tip, jak poznat, když potravinový influencer na sociálních sítích nebo na YouTube proklamuje něco, co není docela pravda?

Podívejte se, kdo vám informaci podává. Vystudovaní odborníci na výživu nebo nutriční terapeuti mají dohledatelný web, na kterém najdete jejich vzdělání. Studovali několik let vysoké školy, kde se neučili jen sestavovat jídelníčky, ale znají složité procesy uvnitř lidského

těla a jakým způsobem se živiny v těle zpracovávají, rozumí chemickému složení potravin, mají alespoň nějaké povědomí o tom, jak se potraviny vyrábí, umí pracovat s odbornými zdroji a nevytrhávají tak „šokující“ informace z kontextu. Někdo, koho baví vařit, sportovat, sám zhubl nebo se vyléčil z poruchy příjmu potravy, by rozhodně neměl radit jiným lidem jak se stravovat, pokud k tomu ani nemá dostatečné vzdělání.

Strávila jste nějaký čas například v Norsku – co by si podle Vás mohla česká kuchyně tak trochu převzít z té skandinávské?

Samozřejmě, s jakou se ve Skandinávii konzumuje celozrnné a žitné pečivo a ovesné nebo jiné vločky. V naší společnosti má většina obyvatel nedostatek vlákniny, přesto se od spousty lidí dozvídám, že jim celozrnné výrobky nechutnají. V Norsku, ale i Švédsku, kam jezdím často, tmavé pečivo jasně převažuje a tvoří základ i tradičních skandinávských obložených chlebů, které se podávají v čase oběda.

A na závěr: kdybyste měla shrnout tři rady, na které by středoškolák měl pamatovat ve svém jídelníčku, které by to byly?

1. Váš současný jídelníček a jeho pestrost ovlivňuje to, v jaké kondici budete po celý svůj dospělý život. Nedržte proto žádné drastické diety, naopak, mějte jídelníček bohatý a jezte „tak nějak všechno“.
2. Je úplně normální si bez výčitek dopřát, na co máte chuť, ale zároveň je dobré umět si říct, že už je něčeho moc a umět si od úst i odtrhnout.
3. Můžete-li, nezapomínejte jíst tři porce mléčných výrobků denně. Získáte tak doporučenou denní dávku dobře vstřebatelného vápníku. Jeho zásoby si tvoříte přibližně do třiceti let, proto ten omezený čas využijte.

Určitě nejsem sama, komu tyto řádky přinesly spoustu nových informací. Věřím však, že Vám stejně jako mně pomohou se lépe zorientovat ve spleťtém labyrintu světa potravin a už Vás jen tak leccos nepřekvapí. Hlavní myšlenka, kterou bychom si měli odnést, je ale podle mě to, že za základem úspěchu stojí rovnováha!

UDÁLOSTI ŠKOLNÍHO PARLAMENTU

Během listopadu si SP zvolil předsedkyni a místopředsedy. Předsedkyní parlamentu se stala Klára Mikulová (5A6), 1. místopředsedou byl zvolen Albert Schwanzer (6A8), 2. místopředsedkyní Karla Antonínová (5A8).

Zástupci SP se zúčastnili Studentského sněmu Jihomoravského kraje. Hlavním tématem byla samotná organizace sněmu, probíhala ale také např. debata o informovanosti studentů o aktuálním dění ve světě, nebo výuce softskills ve školách.

16. listopadu proběhla akce k výročí 33 let od Sametové revoluce. V prostorách školy byla k vidění výstava samizdatových novin a obrazů od našich studentů, zazněla také Modlitba pro Martu zpěvačky Marty Kubišové. Studenti mohli přijít do školy v retro oblečení a zazvonit si klíči.

OHLÉDNUTÍ ZA POMÁHÁME PEČENÍM

Vůně sušenek, perníčků nebo muffinů po celé chodbě. Připomíná Vám to něco? Nám tedy ano! A to hned 3 dny, kdy jsme všichni pomohli na dobrou věc. Už určitě víte, o čem mluvíme – o akci pomáháme pečením od 22. do 24. listopadu. Během všech tří dnů jsme si mohli koupit nejen plno dobrot, ale i další užitečné věci. Pojd'te si s námi rychle připomenout tuhle akci!

Hned při příchodu do školy na Vás čekal stánek, kde jste si mohli koupit pozdní snídani v podobě čokoládových muffinů nebo pizza šneků. Pro ty odvážnější tu byl další stánek, který měl nejen napečeno, ale nabízel i zásoby ponožek, knih nebo plátěných tašek. Takže pokud jste svoje ponožky propotili v tělocviku nebo si chtěli zkrátit dlouhou chvíli, měli jste o starost méně.

Listopadem unavení a melancholicky naladěni studenti si mohli koupit také kávu na povzbuzení a k tomu lívance, které jim určitě dodaly plno energie a elánu do oblíbených hodin. Fotbaloví fanoušci, kteří prožívali plno napětí při sledování mistrovství světa, se mohli uklidnit pomocí popcornu. A ti, kteří zmeškali oběd, si mohli dokonce koupit domácí sushi, a zahnat tak svůj hlad.

Autor fotografií: Karel Horák (4A4)/@photo_horak.

Další dva dny jsme si to celé zopakovali doprodejem jídla. Naše těla se zaplavila velkým přívalem cukru, který mohl v hodinách vyvolat pro studenty záživné debaty, pro učitele asi moc ne. Během třetího dne jsme si pochutnávali na sladkostech za 5 korun a věříme, že po všech těch dobrotách zbyly jenom drobečky.

Po celé tři dny se tak naše školní chodby proměnily v tržiště stánků s mnoha sladkými a slavnými pochutinami, kávou, věcmi každodenního použití, ale i taky různých vzorečků krémů, které jistě ocenily nejenom dámy.

Nejlepší na tom ale stále zůstává fakt, že jsme to nedělali pro nás a naši chuť k jídlu, ale pro druhé, pro nadační fond Krtek. Společnými silami jsme tak vybrali částku, která nám není zatím známá, ale věříme, že je opravdu velká. Celá částka poputuje dětem s onkologickým onemocněním. Velké díky patří nejen organizátorům celé akce, ale i všem, kteří byť jen malým dílem přispěli na tak velkou a dobrou věc.

NEOBYČEJNÝ PŘÍBĚH O VČELÁCH A LIDECH

KOSMAS.cz

Co by se stalo, kdyby zmizely včely? Román Máji Lundové, původně vydaný v norštině v roce 2015, skáče tam a zpět v čase mezi příběhy tří včelařů. Hlavní postavy jsou: William, britský biolog z poloviny 19. století, George, farmář ze současného Středozápadu, a Tao, mladá čínská matka z roku 2098, která tráví hodiny manuální prací na polích, aby nahradila nedostatek včel. Všichni tři se potýkají s osobními problémy způsobenými existencí – nebo absencí – včel v jejich životě. Román se sice chytře opírá o ekologickokatastrofický rámec, ale nejpůsobivější je v zaznamenávání tichých intimních vztahů mezi jednotlivými postavami. Občas je snadné zapomenout, že čtete román o důsledcích vymírání druhů – místo toho se vžíváte do životů lidí, jejichž příběhy sledujete.

Každý rodič, se v knize chová, jako by měli mít vše pod kontrolou. Snaží se vytvořit perfektní představu o budoucnosti svého dítěte a tu za jim vnutit za každou cenu. Ale snaha měnit vášně a zájmy ostatních lidí je marná. Až poté, co hlavní postavy kontrolu nad svými dětmi ztratí, jsou si schopny uvědomit, že některým věcem neunikneme, že směr žití podléhá celé řadě neovlivnitelných okolností a že si člověk nemusí vybírat mezi rozumem a vášní. Někdy je tato vášně tím nejcenějším, co můžeme svému okolí nabídnout.

Co však dělá tento román ještě zajímavějším, je kontrola, kterou Lunde udržuje nad svým příběhem. V mnoha ohledech shlíží na své postavy a svůj děj stejným způsobem, jakým, jak říká William, „nebe... shlíželo na mě a možná i Bůh... protože takhle se budeme dívat svrchu na včely“. Lunde je tedy jakousi literární včelařkou, která vytahuje z úlu svého románu různé rámy a jejich prostřednictvím ukazuje čtenáři myšlení i osudy postav. To neznamena, že v knize nejsou dramatické momenty. Jsou. Celkově se ale jedná o tiché a občas spíše pomalé čtení. Ale jak přibývá důkazů z každé, téměř vědecky zaznamenané příhody, účinek románu roste. Doporučuji všem, co aspoň trochu milují včely a lidi.

DALŠÍ PITOMÝ VÁNOČNÍ FILM... NEBO NE?

zdroj obrázku: <https://www.csfd.cz/film/777537-klaus/galerie/>

9/10

Po dalším roce plném starostí s testy a zkoušenými tu máme zase prosinec a s tím spojené Vánoce. Proto se opět pokouším vyprodukovat recenzi na film, tentokrát ale s vánoční tematikou. A během hledání snímku, který by všichni neviděli každý rok v televizi nebo který by nevypadal jako něco, čemu bych okamžitě dala hodnocení v záporných číslech z deseti, jsem narazila na Klause. Je to animovaná pohádka od Netflixu a stvořili ji před třemi lety Španělé a Američané. Pojdme se tedy na tento výtvar podívat blíže.

Jak už název poměrně přesně napovídá, snaží se tu interpretovat příběh, jak mohly vzniknout americké vánoční tradice a odkud se vzal Santa Claus. Hlavní postavou ovšem není on, ale mladík jménem Jesper. Ten si užívá život bohatých lidí a fláká školu i práci pošťáka. Jeho otec, jakýsi ředitel královské pošty, se mu to rozhodne zarazit a za trest ho pošle do Smeerensburgu, kde Jesper musí nastartovat svoji poštáckou kariéru. Háček je v tom, že v této obci vládne chaos a nevzdělanost, nějaké psaní dopisů tam tudíž absolutně nepřipadá v úvahu. Naprosto zoufalý Jesper jako poslední dům navštíví Klause, který na první pohled vypadá nepřátelsky, ale ukáže se, že rád dělá dětem radost hračkami. Hlavní postavě se tedy zrodí v hlavě myšlenka, že by děti psaly Klausovi dopis a on by jim v balíčku poslal hračku, kterou si přály... a nyní už stačí jen vymyslet, jak naučit děti psát.

Očividně se úplně vyhýbám hlavní cílové skupině, proto nemůžu kriticky posuzovat ten fakt, že tam některé konkrétní drobnosti během filmu nedávají smysl. Vlastně nevím, proč bych na pohádku měla hledět kriticky. Vsadila bych se, že kdybych byla ještě dítě, tak je tohle jeden z těch filmů, které bych si zamilovala a chtěla si je potom pustit minimálně jednou denně ještě po dobu několika týdnů. Celkově je ten děj vlastně originální a byl tam zapracován každý detail, co se amerických tradic o Vánocích týče. Animace vypadala skoro jako z počítače, přestože byla kreslená, a dodala opravdový kouzelný pocit.

Úplně ze začátku zní jako otravný animák, kterých už je na světě dost, ale postupně se z ní stane vcelku hezký odkaz na to, co je na Vánocích nejdůležitější – radost ze společně stráveného času. Na co je potom historická a logická nepřesnost, kdyby to bylo pro děti stejně příliš náročné a pro dospělé příliš zbytečné, že? Takže pro shrnutí to byla moc hezká pohádka na navození mojí vánoční nálady.

TAJEMNÉ STOPY VE SNĚHU

Vážení čtenáři, vítíte zpět u nové rubriky „Je to pravda? Hádejte.“ našeho časopisu.

Každý měsíc zde najdete příběh a bude jen na vás uhodnout, jestli je pravdivý, inspirovaný skutečnou událostí, nebo jsem si jej celý vymyslela. V dalším čísle se vždy dozvíte, jak to doopravdy bylo.

Jak jste tipovali čtenáři? V minulém vydání jsem se nechala inspirovat událostí, která se stala, nebo aspoň tak pověst praví. Památkou na ni je devět křížů u dálnice D1 nedaleko exitu 168 u obce Lesní Hluboké.

Zdroje: <https://paraweb.cz/deiva-pravda-o-deviti-krizich/>

Vzhledem k blížícím se svátkům vánočním se další příběh ponese v tomto duchu.

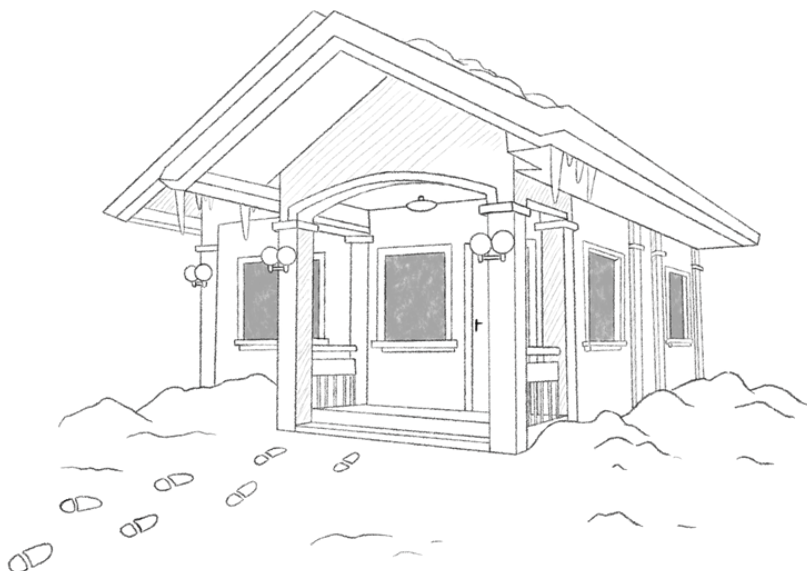
Byl prosinec roku 2006, Vánoce byly za dveřmi a Bára se ztemnělým Brnem vracela po dlouhém dni domů z knihovny. Z oblohy se snášel sníh a pod nohama hezky křupal. Všude byl klid a ulice ozařovala vánoční světýlka. Cestou sledovala výzdobu na domech, každý byl jedinečný. Vánoce patřily mezi její nejoblíbenější svátky, ale věděla, že letos budou pochmurné.

Jediné, na co myslela, bylo to, že u sváteční večeře nebude její babička, která v létě zemřela. Báře se venku moc líbilo, ale i tak se už těšila domů. Horká čokoláda a teplé oblečení jí vždy zvedly náladu. Zatočila do své ulice a došla k příjezdové cestě domu. Pod světlem pouličních lamp však spatřila stopy ve sněhu mířící přímo k jejich dveřím. Rozhlédla se kolem, ale nikde nikdo. Nic si toho nedělala a odemkla vstupní dveře. V domě byla tma a ticho.

Zkusila zavolat na rodiče, ale nedostala se jí žádná odpověď. V domě byl chlad a jí přejel mráz po zádech. Zamkla za sebou a opatrně se šla podívat po domě. Nikdo tam naštěstí nebyl, takže se alespoň trochu uklidnila a šla do svého pokoje. Rozsvítila světlo a v tom si všimla něčeho zvláštního.

Na zamlženém okně byl nápis. Vydala se k němu. Krátký vzkaz zněl: „Veselé Vánoce.“. Sotva to dočetla ze zdi spadla rodinná fotka ještě s babičkou. Napřed se Bára lekla, ale potom se jí po těle rozlil klid. Věděla, že je v bezpečí.

Mohla Báru navštívit její babička?
Hádejte.

FÉNIXOVA HÁDANKA

Jak dobře znáte své učitele? Fénix vám i do tohoto čísla přichystal krátký rozhovor s profesorem či profesorkou, v tom následujícím prozradí správné řešení. Pro všechny, kteří v posledním čísle hádali, je tady odpověď. Rozhovor z pátého čísla nám poskytl pan profesor Macko! Uhodnete, kdo se za hádankou ukrývá dnes?

Jaké bylo Vaše vysněné povolání, když jste byl/a menší?

V první třídě jsem chtěl/a být ilustrátor/ka a tak jsem vždycky obkresloval/a všechno, co namalovala Helena Zmatlíková. Bohužel proto ale moje tvorba nikdy nebyla úplně originální, protože jsem vždycky jen kopíroval/a. Pak jsem se docela rychle usadil/a na učitelství a už jsem neměnil/a.

Jaká je Vaše oblíbená volnočasová aktivita?

Asi čtení a procházky.

Jaké jsou Vaše tři typické vlastnosti?

Stresář ... hlavně stresář, perfekcionista a asi, že jsem “splachovací”, že si se mnou může každý dělat, co chce. Takové samé pozitivní vlastnosti (smích).

Jaké je Vaše učitelské motto?

Pro mě je učitelské motto asi to, abych na konci z té hodiny vždy odcházel/a stím, že to nemuselo být strašně zábavný a ani to nemuselo proběhnout přesně tak, jak jsem potřeboval/a nebo chtěl/a. Ale aby to dávalo smysl a ta aktivita nebyla jenom samoučelná.

Jaké předměty jste ve škole neměl/a rád/a?

Asi jsem moc neměl/a ráda fyziku a chemii, protože jsem asi v té době nerozuměl/a tomu, jak je využít v praxi. Asi ani nemám to myšlení, které bych potřeboval/a k tomu, aby mi to šlo.

Jakou nejhorší chybu podle Vás může student udělat?

Pokud bereme chybu v životě, tak to si ani nedokážu tipovat a myslím si, že je strašně těžké vyhodnotit zpětně, co je chyba udělat a co ne, protože všechno kněčemu vede a člověk ze všeho roste. Ale pokud bereme chybu ve studiu, tak myslím, že ta největší je nevyužít příležitosti, kterou ve škole člověk má. Protože brzo pochopí, že tu dobu, kdy je na střední potažmo na vysoké, dostává vzdělání zadarmo a vlastně bez námahy. Když se chce později vzdělávat, stojí to strašně moc peněz a je těžké na to najít čas kvůli práci. Takže využít té možnosti zeptat se, když mi něco není jasné, protože je to úžasná příležitost – je vtam vždycky někdo, kdo tomu rozumí a může to vysvětlit.

Jakému zvířeti se podle Vás nejvíce podobáte a proč?

Nejraději bych řekl/a zvířata, která mám rád/a, protože bych chtěl/a být jako ona (smích). Možná bych chtěl/a být žralokem, protože je chudáček strašně užitečný, ale vinou filmů neoblíbený. To bych vlastně mohl/a být já, protože z povahy mého povolání bych měl/a být neoblíbený/á, ale zároveň jsem velmi užitečný/á pro udržení ekosystému (smích).

Jakou studijní metodu byste doporučil/a svým studentům?

Ten jejich, protože věřím, že každý máme svůj vlastní styl učení a to nejlepší, co člověk může udělat, je si ho správně najít, ať už je vizuální, jede myšlenkové mapy, zvýrazňuje, nebo má kartičky na zapamatování. Pokusit se najít tu svou vlastní cestu, protože pak půjde učení zaručeně nejlépe.

Kam dál

Eliška Pokojová

InspireView

Klára Rašková

Kukátko

Kristýna Hošková

Tipy na čtení

Daniel Michlíček

Je to pravda?**Hádejte...**

Kristýna Daňková

Fénixova hádanka

Eliška Pokojová

Ema Vránová

Grafika

Tereza Tvarůžková

Běla Zemanová

Dorian J.

Děkujeme za přečtení

- Redakce školního časopisu